

۲۰۲۶/۰۷/۱۴

پوهندوی آصف بهاند

خوشعرونه، خويادونه

خوکرلي تخمونه

(د مطيع الله تراب لومړی تلين)

لومړی برخه

تراب د جگړو، مهاجرتونو، ناخوالو او رنګارنګ بدلونونو په توفانونو کې رالوی شوی، له دې ټولو پېښو په ژوره توګه متاثر شوی، د خپلې ټولنې دغه ټولې پېښې يې د خپل ذهن په لابراتوار کې بيا - بيا مطالعه کړې دي، له خپلو تجربو سره يې يوځای کړې دي او پایله يې د شعر په قالب کې بېرته خپلې ټولنې او مخاطبينو ته وړاندې کړې ده، د همدې له پاره د تراب شعر د خلکو او ټولنې د عيني واقعيتونو او غوښتنو رڼه هنداره ګڼلای شو. د تراب شاعري د هغو خلکو پر ذهن او فکر سخت ګوزار دی چې هغوی شعر يوازې د گل و بلبل، زلف و کاکل، خط و خال خبرې ګڼي.

(آصف بهاند)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

مذهب، پښتو او خاوره يې دوکړې ده لانورهم
پراته مو په لستونو کې ماران وي، لکه ته

رودلې يې دا خاوره لکه اوبه لکه شوده دي
خوبياهم د دې خاورې دوښمنان وي، لکه ته

زما پښتون ارمان لکه لوټ شوی جنگلک دی
کابل ته زما به هم داسې داستان وي، لکه ته

حجره به وي، ياران به وي، خو زه به په کې نه وم
سمسور به دا تمام افغانستان وي، لکه ته

نه زما لويپته نوې شوه، نه ستاخادر ترابه
څوک ماته لاجوابه دي، څوک تا ته، لکه ته

ټول به ویده نهوئ، يو څوک به درکې وينې پایي
وخت به راځي چې زه به نه يم او تاريخ به وايي

څنگه يې خوري هغه خواره - بيا ورته زهر دې شي
څوک چې دې ملک ته جنگ راوړي، د خدای په قهر دې شي

(مطیع الله تراب)

د افغانستان په اوسنیو ادبیاتو کې د ملي فکر خاوند، ډېر مطرح او پېژندل شوی شاعر مطیع الله تراب د نه شتون یو کال پوره شو. د ښاغلي تراب د شاعرۍ څپانده سین د ۲۰۲۵ م کال د جولای پر څوارلسمه ناڅاپه ودرید، خپله کورنۍ خپل هېوادوال او خپل مینه وال یې یوازې پرېښودل.

د تراب لوی میراث له ده نه راپاتې شعرونه او په دې شعرونو کې د ده فکرونه دي. زه د ده شعرونو ته د شني کروندې تخم وایم او ده په خپل خاص غږ او ادا سره، د خپلو شعرونو په کرونده کې د خپلو فکرونو دا تخمونه وکرل:

– د وطن پالنې تخم،

– د ملي احساس تخم،

– د وطن د مالکیت تخم،

– د نوي نسل د راوینلولو او روزلو تخم...

د تراب کرلو تخمونو اوس هم سراوچت کړی دی، خو زه ډاډه يم چې دا کرونده به نوره هم شنه او سمسوره شي، پاخه فصلونه به یې همدا او راتلونکي نسلونه ریبې او دا فصلونه څومره چې ورپیل شي، بیا، بیا به سرچگوي او نورو نسلونو ته به حاصل ورکوي.

زما له نظره تراب د خپلې زمانې یو بې ساری او هوښیار ښوونکی و چې د خلکو، په تېره نوي نسل په پوهولو او راوینلولو کې یې داسې څه وکرل او وویل چې بل چا نه ویلي دي او نه یې کړي دي. دومره اورېدونکي او لیدونکي چې تراب لري، بل کوم شاعر یې نه لري.

د بغاوت د روحی لرلو او په نوي نسل کې د وطن پالنې تخم، د ملي احساس تخم، د وطن د مالکیت د احساس تخم او د نوي نسل د راوینولو تخم د کرلو په وجه یې زه قهرمان گڼم.

تراب د جگړو، مهاجرتونو، ناخوالو او رنګارنګ بدلونونو په توفانونو کې رالوی شوی، له دې ټولو پېښو په ژوره توګه متأثر شوی، د خپلې ټولنې دغه ټولې پېښې یې د خپل ذهن په لابراتوار کې بیا - بیا مطالعه کړې دي، له خپلو تجربو سره یې یوځای کړې دي او پایله یې د شعر په قالب کې بېرته خپلې ټولنې او مخاطبینو ته وړاندې کړې ده، د همدې له پاره د تراب شعر د خلکو او ټولنې د عینې واقعیتونو او غوښتنو رڼه هنداره ګڼلای شو. د تراب شاعري د هغو خلکو پږښه او فکر سخت ګوزار دی چې هغوی شعر یوازې د گل و بلبل، زلف و کاکل، خط و خال خبرې ګڼي.

د تراب د شاعرۍ لویه برخه د خلکو، په تیره ځوانانو او نوي نسل د فکري بدلون له پاره داسې وقف شوي ده چې دوی ته انساني او ملي فکر ورلیږدوي او دا شاعري د نوي نسل فکري مسیر، په وطني او ملي روحيې سمبالول غواړي.

د بغاوت او سرکشی هغه روحیه چې د تراب په شاعرۍ کې ده، د لږو کسانو په شعر کې به یې څرک ولګېږي.

د افغانستان د بربادۍ په لاملونو کې یو لامل د خلکو د بېسوادی او ناپوهۍ په وجې؛ دا خلک نیابتي جگړو ته ورپورې وهل دي، تراب دا نیمګړتیا ښه درک کړې، نو ځکه یې د جگړې ضد چیغه اوچته کړې او په لوړ غږ سره یې ویلي دي چې:

**څنگه یې خوري هغه خواږه - بیا ورته زهر دې شي
څوک چې دې ملک ته جنگ راوړي، د خدای په قهر دې شي**

تر دې مقالې مخکې، ما د مطیع الله تراب په باب دا لیکنې کړې دي:

- مطیع الله تراب، د ډکو زړونو چیغه،

- د ځانګړي سبک خاوند شاعر مطیع الله تراب غمجنه مړینه،

- د خلکو راوینولو د سرلاري مطیع الله تراب میراث.

د ده تر مړینې پخوا مې د ۲۰۱۹م کال په پیل کې چې کومه مقاله لیکلې وه، **هله** ما ویلي وو چې:

«زه د تراب شعرونه او د تراب غږ د افغانستان د خلکو د ډکو زړونو چیغه گڼم.»

یو کال مخکې مې چې د تراب پر مړینه څه لیکلي وو، د هغو خبرو په ترڅ کې ماد خپلو خبرو پیل **داسې** کړی و:

«د پښتو اوسنۍ شاعرۍ په بڼ کې د جگړې ځونامې له را پیدا رنګارنګ ناخوالو سره، سره یو نیم داسې گل را وغوړېږي، چې ډیرې تشې ډکې کړي او پر خزان وېلي بڼ باندې داسې پسرلي راولي چې د شعر هر بند یې د بدن او فکر ناروغ او درېمن بندونه رغوي، مات زړونه کوشیروي، په یوه شعر کې د یو پنډ تاریخي کتاب حقایق د هنر په ژبه بیانوي او پر غمخپلو او ماتو زړونو باندې د خزان په موسم کې شین او گلورین پسرلی غوړوي.

د دې شاعرانو د لومړي کتار سرلاري مطیع الله تراب نومېږي. دی خپل شعرونه په هر محفل او پر هر دریځ باندې د کاغذ له مخې نه، بلکې د خپلې حافظې له خزاني نه په یوه داسې ځانګړي انداز

سره وايي چې څه قوت يې د شعر په تورو او حقايقو کې او څه قوت د ده په ځانگړې ديکلمې او د ادا په طرز کې، چې دواړه سره يو ځای شي، نو اورېدونکي هکحيران کړي.»

زه د تراب صاحب په باب خپلې دا پاسنۍ مقالې او دا تر کار لاندې مقاله، د تراب پېژندنې د لومړنيو پوړيو د پيل هڅې گڼم، هيله مې دا ده چې د تراب نور مينهوال او قلموال هم په دې کار کې خپل رسالت ادا کړي اود تراب د ميراث په پېژندنه او معرفي کې برخه واخلي.

د پښتو شعر په اوسنيو شاعرانو کې تراب هغه اورژېي متهور شاعر دی چې د حقايقو د ويلو په وخت کې له هيڅ چا نه ډارېږي. د شعر دا بېلگه يې وگورئ:

له ډېره درد او له پرسوبه په چاودلو راغله
د پرهرونو سره وېنکې په زياتېدلو راغله
سود کاروبار شراب مباح په زنا څوک سنگسار شو
چېرته يوغل افغانستان کې سرعام په دار شو
بنايي رشوت د اساسي قانون ماده وي کومه..

د چور او تالان د رژيم په زړه کې، د گڼو خلکو په شتون کې د داسې حقايقو بيانول؛ داسې تهوړ غواړي چې څوک خپل سر په لاس کې ونيسي او د بلا خولې ته ورروان وي، تراب د خپل شعري ژوند په موده کې ډېر ځلي دا کار کړی دی، يوه بېلگه يې همدا شعر دی. د شعر بشپړ متن په لاندې وېديو کې کتلاى شئ:

<https://www.facebook.com/reel/1121037253600823>

تراب پاسنۍ ياد تهوړ د نړيوالو کړيو هغو خلکو ته هم د شعر په ژبه بنودلی دی چې د اړتيا په وخت کې يې د پښتون جنگېدل شهکار او قهرماني گڼله؛ خو کله چې پښتون د خپلو خلکو او وطن د ازادۍ چيغه د دوی په مقابل کې هم جگه کړه، بيا يې د وحشتگرډ او دهشتگرډ نومونه پرې کېښودل. دا لاندې شعر ولولئ او په لينک کې وېديو وگورئ:

پرون شهکار وم چې روسان مې له خيبر منع کړل
له سند او هند، له فارس خليج، له سمندر منع کړل
نن وحشتگر او دهشتگر او ترهگر يادېږم
نن ولې - ولې بعضي بعضو ته خطر يادېږم؟

<https://www.facebook.com/reel/1329217351969690>

تراب عاشقانه شاعري نه ده کړې، که يې يونيم شعر عاشقانه تعبير شوی وي يا عاشقانه وگڼل شي؛ هلته ليدل کېږي چې دی په مينه کې هم ځان خاورې ايري او تراب گڼي، په داسې ډول ترخپل معشوق پورې ځان وررسوي چې د هغې پر ښکلا نور هم يوه اضافه وشي. د تراب دا لاندې څو بيتونه زه د ده د عاشقانه شاعرۍ ډېره ښه بېلگه گڼم:

ما ځان ايره کړ، تر رجرومې و سلايي در غلم
خو تا په سترگو پورې نه کړم، جوړ رانجه نهومه
تا د پيشو غوندي رقيب کړ څوکيدار د غوښې
زه به بيا هم در تلمه، بيا به هم خپه نهومه؟
بيا په دار وڅيژي سپورمې، تندر دې بيا ونيسه
ته راختلي وې چې زه په هغه شپه نهومه

<https://www.facebook.com/reel/1320946103347890>

د پاڼو شمېره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

د مطيع الله تراب شاعري د اوسني وخت د سياسي او ټولنيزو جبرونو له ناخوالو څخه د زورېدلو ډكو زړونو هغه چيغه ده چي د استثنايي هنري كلماتو په قالب كې، ترخه تاريخي حقايق بيانوي او د يو ترخه ډك جام په ډول يې ټولو ته په مخ كې ږدي. دا چيغه په يوه ځانگړي هنري انداز سره يوازي د مطيع الله تراب له ستوني راوتلي او راوړي چي كېدای شي **«د زمانې غږ»** ورته وويل شي.

د مطيع الله تراب تر مړينې يوه اونۍ وروسته ما «د خلكو راويښولو د سرلاري مطيع الله تراب ميراث» ترسرليک لاندې يوه مقاله خپره كړه، هلته د ده د ميراث په باب ما داسې ليكلي وو:

«اوس بايد پر دې باندې نوره څېړنه هم وشي چي د تراب شخصيت، فكر او شعر د ده د مخاطبينو په راويښولو او د هغوی د فكر په بدلون كې څومره او څه ډول رول لوبولای دی او له تراب څخه راپاتې فکرونه او اثار به د تراب د همخولي نسل او راتلونکو نسلونو ته څه ډالۍ ولري.

څه چي د تراب شاعرۍ او شخصيت په ټولنه او خلكو كې وكړل او وروسته تر دې به يې هم وكړي، همدې ته زه د تراب ميراث وايم او دا ميراث بايد وساتل شي، وپالل شي، درناوی يې وشي او عام كړای شي.»

د تراب تر مړينې وروسته دا ثابته شوه چي تراب د پښتو ادبياتو په اوسنۍ شاعري كې د داسې ځانگړي سبك او جلا لارې او فكر خاوند شاعر دی چي د افغانستان د خلكو د ډكو زړونو غږونه په كې انځور شوي دي.

تراب خرڅ شوی او كړايي شاعر نه و، ده په ټول عمر كې له هيڅ شخص، مرجع يا پتي څخه د معاش يا تنخوا په نامه څه نه دي ترلاسه كړي. ده په رسا غږ ټولو ته داسې ويلي دي:

**وډي وايي، كه په ښكاره څوك يې په غلا راكوي
طالب، حكومت، كوم سفارت ماله تنخوا راكوي؟**

**په ورځو - ورځو كه نړۍ غوښه يا غټه خورمه
ولله تراوسه د تياكو لاسو گټه خورمه...**

تراب صاحب د اوسپنودوكان درلود، دې نرم مزاجه او د شاعرې اروح لرونكي انسان به د ژوند پرمخ بيولو له پاره ټوله ورځ لاټول عمر اوسپنې په سوتك وهلې او سمولې به يې؛ سړی حيران شي چي ده خو د اوسپنو او سوتك د جنگولو د غږونو په چاپيريال كې خپل وخت تېراوه، نو دا د كلماتو سره پيلو هنر ده له كومه زده كړ. د لويو مفكرينو او هوښيارو مشرانو او رهبرانو ملي فکرونه څنگه د ده د ككړې په گومبزه راپيدا او غږونه يې د ده په شعري او هنري تورو كې راووتل او ده په خپل ځانگړي سبك او د ادا له طرز سره خپلو مخاطبينو ته وړاندې كول؟

د تراب د كلام اورېدونكي او مخاطبين بې شمېره وو، ده په خپلو شعرونو كې هغه معاملي بربنډولي چي په هغو كې سرونه د وړيو په ټول خرڅ شوي دي. د تراب شعرونه د ټولنې هرې ډلې خلكو اورېدل.

د تراب په شان كې سرتيټي نه و، د ژوند پانگه په لاس كې نيسي، سر نه ټيټوي او خپله خبره كوي. دا يې يوه بېلگه ده:

ما ډاروئمه، زه پوهېږم چي خطر به وخورم
ما سرخوړلي، سرخوړلی دی، څه سر به وخورم
دا سر په دومره اطاعت او ديپلوماسۍ نه ارزي

دا ژوند په دومره سرتیتۍ و چاپلوسی نه‌ارزي

<https://www.facebook.com/reel/989376834072895>

تراب یو زړه‌ور او د ځانگړي سبک خاوند شاعر و، په زړه - ذهن او سترگو کې یې ډار نه‌و، په خپلو شعرونو کې یې له عادي خلکو رانیولې بیا تر رئیسانو، وزيرانو، سفيرانو او حتی رئیس‌جمهورانو پورې هم نقدول، هرڅه یې دانگ‌پیلې ویل او له چا یې سترگه نه‌سوځیده. تراب خلکو ته ځکه گران او د منلو وړ و چې د هغوی دردونه او غوښتنې یې په خپلو اشعارو کې بیانولې. د تراب له نظره شعر هغه څه ته ویل کېدل چې د یو دردمن زړه غږ په کې انځور کړای شي، په ټولنه کې شته نمگړتیاوې په نښه شي او حل‌لارې ورته وښودل شي.

نوربیا

لیکوال نوري لیکني په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>